

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Przydzielenie N. Wahla i M. Preka do izb

(2006/C 261/36)

W związku z podjęciem obowiązków sędziego przez N. Wahla i M. Preka Sąd Pierwszej Instancji postanowił podczas posiedzenia plenarnego w dniu 9 października 2006 r. dokonać następujących zmian w decyzji posiedzenia plenarnego z dnia 5 lipca 2006 r. o przydzieleniu sędziów do poszczególnych izb:

Na okres od dnia 9 października 2006 r. do dnia 31 sierpnia 2007 r. zostają przydzieleni:

do pierwszej izby w powiększonym składzie pięciu sędziów:

B. Vesterdorf, prezes, J.D. Cooke, R. García-Valdecasas, I. Labucka oraz M. Prek, sędziowie;

do pierwszej izby w składzie trzech sędziów:

J.D. Cooke, prezes izby, R. García-Valdecasas, I. Labucka oraz M. Prek, sędziowie;

do czwartej izby w powiększonym składzie pięciu sędziów:

H. Legal, prezes izby, I. Wiszniewska-Białecka, V. Vadapalas, E. Moavero Milanesi oraz N. Wahl, sędziowie;

do czwartej izby w składzie trzech sędziów:

H. Legal, prezes izby

a) V. Vadapalas i N. Wahl, sędziowie

b) I. Wiszniewska-Białecka i E. Moavero Milanesi, sędziowie

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2006 r. — Total i Elf Aquitaine przeciwko Komisji

(Sprawa T-206/06)

(2006/C 261/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Total SA i Elf Aquitaine (Courbevoie, Francja) (Przedstawiciele: adwokaci E. Morgan de Rivery i S. Thibault-Liger)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności art. 1 lit. c) i d), art. 2 lit. b), art. 3 i art. 4 decyzji Komisji C(2006) 2098 wersja ostateczna z dnia 31 maja 2006 r.;
- ewentualnie, dokonanie zmiany art. 2 lit. b) decyzji Komisji C(2006) 2098 wersja ostateczna z dnia 31 maja 2006 r.

w zakresie w jakim spółki Arkema SA, Altuglas International SA i Altumax Europe SAS zostają w niej obciążone solidarnie grzywną w wysokości 219,13125 mln EUR, za którą spółki Total SA i Elf Aquitaine odpowiadają solidarnie w wysokości, odpowiednio, 140,4 mln EUR i 181,35 mln EUR oraz obniżenie kwoty tej grzywny do odpowiedniej wysokości;

- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżące wnoszą o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 2098 wersja ostateczna z dnia 31 maja 2006 r., w której Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwa będące jej adresatami, w tym skarżące, naruszyły art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.645 — Metakrylany), uczestnicząc w szeregu porozumień i uzgodnionych praktyk w sektorze metakrylanów, polegających na dyskusjach w sprawie cen, zawieraniu, wprowadzaniu w życie i nadzorowaniu porozumień cenowych, wymianie informacji ważnych pod względem handlowym oraz poufnych informacji dotyczących rynku lub przedsiębiorstw, jak również na braniu udziału w regularnych spotkaniach i utrzymywaniu innego rodzaju kontaktów ułatwiających popełnianie naruszenia. Tytułem żądania ewentualnego skarżące wnoszą o obniżenie kwoty grzywny nałożonej na ich spółkę zależną, za którą odpowiadają one solidarnie.

Główne żądanie skargi oparte jest na dziewięciu zarzutach nieważności.

Zarzut pierwszy oparty jest na naruszeniu prawa do obrony oraz zasady domniemania niewinności. Skarżące utrzymują, że zaskarżona decyzja została wydana w postępowaniu administracyjnym, w którym nie mogły one podjąć skutecznej obrony, ponieważ Komisja, wbrew zasadzie równości broni, nie podjęła spoczywającego na niej ciężaru dowodu.

W zarzucie drugim skarżące podnoszą, że w zaskarżonej decyzji Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia, a naruszenie to jest większe z powodu nowego — w opinii skarżących — podejścia Komisji. Skarżące zaznaczają, że zaskarżona decyzja — w związku z tym, że pociąga je do odpowiedzialności za sporne naruszenie popełnione przez ich spółkę zależną — opiera odpowiedzialność jedynie na podstawie domniemania decydującego wpływu skarżących na spółkę zależną z powodu posiadania przez nie niemal 100 % udziałów w jej kapitale, bez rozważenia żadnych względów faktycznych mogących uzasadnić lub podważyć wspomniane domniemanie. Skarżące uważają ponadto, że zaskarżona decyzja zawiera pewne sprzeczności wynikające z pomylenia pojęcia przedsiębiorstwa/podmiotu gospodarczego odpowiedzialnego za naruszenie i pojęcia podmiotu prawnego będącego adresatem decyzji. W ramach tego zarzutu skarżące zarzucają Komisji również to, że nie odpowiedziała ona w wystarczający sposób na podniesione przez nie argumenty dotyczące niezależności ich spółki zależnej.